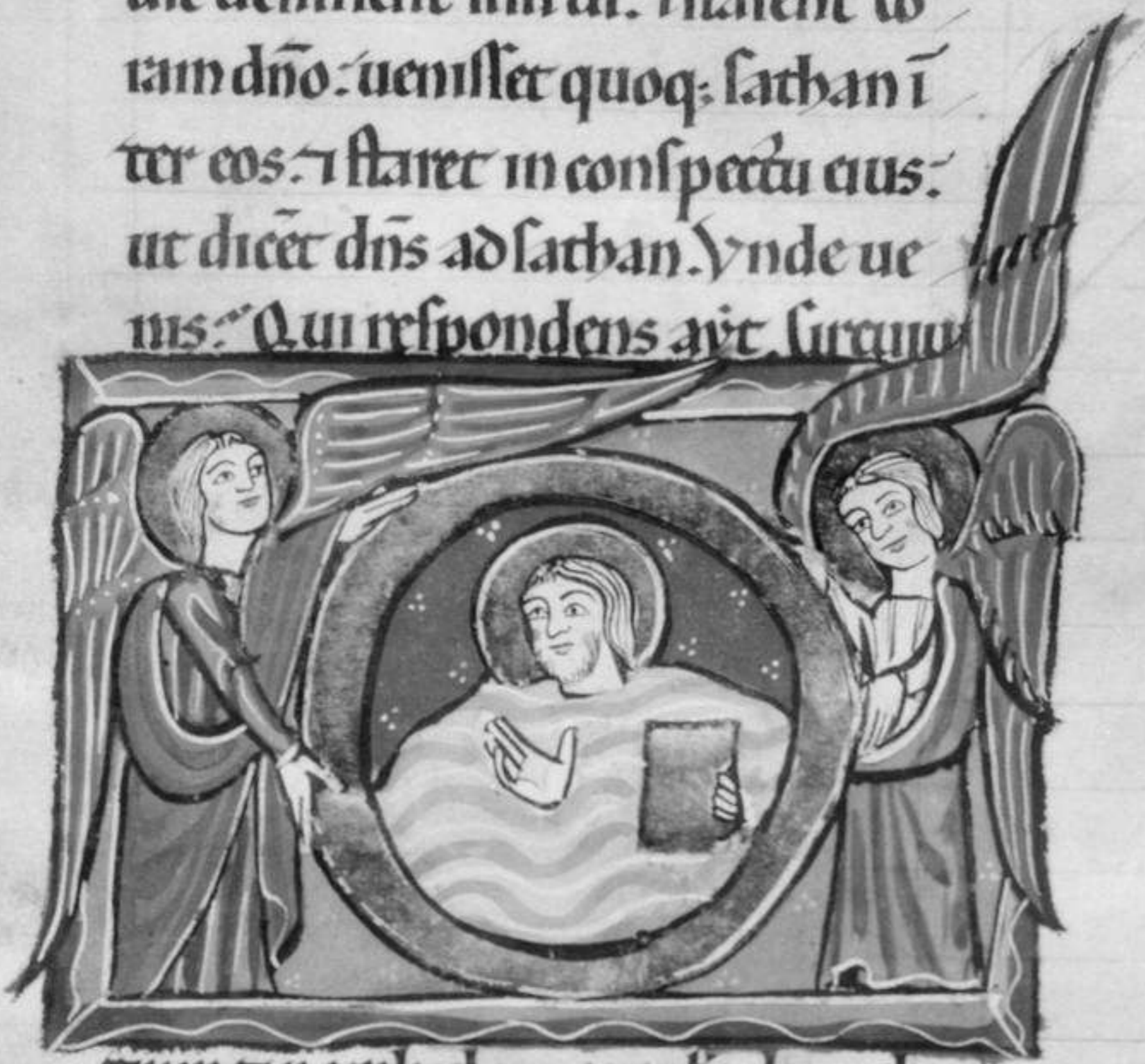

Dñs dedit: dñs abstulit: sicut do-
 immo placuit ita factum ē. Sic no-
 men dñi benedictum. In om̄ib̄ his
 non peccavit iob labijs suis: neq; stul-
 tū aliqd̄ contra deum loquutus ē.
 factum est autem quum quadam
 die uenissent filii di: ⁊ starent co-
 ram dño: uenisset quoq; sathan i-
 ter eos: ⁊ staret in conspectu eius:
 ut diceret dñs ad sathan. Unde ue-
 nis? Qui respondens ait. Circu-

¶ 9.

triam: ⁊ pambulauit eam. Et dicit do-
 minus ad sathan. Numquid consi-
 derasti seruum m̄m iob quod non
 sit similis ei in terra: uir simplex et
 rectus timens deum hac recedens
 a malo ⁊ adhuc retinens innocen-
 tiam? Tū autem commouisti me
 ad uisus eum ut affligerem illum
 frustra. Cui respondens sathan ait.
 Pelle p̄ pelle: ⁊ cuncta que habet
 homo dabit p̄ anima sua. Alioq̄n
 mitte manum tuam: ⁊ tange os ei⁹
 et carnem: ⁊ tunc uidebis quod i
 faciem benedicat t̄. Dicit q̄ dñs ad
 sathan. Ecce in manu tua ē. Verūp̄

tamen animam illius serua. Egres-
 sus igitur sathan a facie dñi percus-
 sit iob ulcē pessimo: a planta pe-
 dis usq; ad uerticem eius. Qui testa-
 tantem iacebat: sedens in sterqui-
 lino. Dixit autem illi uxor sua. Ad-
 huc p̄manes in simplicitate tua:
 Benedic deo ⁊ inuere. Qui ait ad il-
 lam. Quasi una de mulierib̄ stultis
 loquuta es. Si bona suscepim de
 manu dñi: quare mala non susti-
 neamus? In om̄ib̄ his non peccauit
 iob labijs suis. Igitur audientes t̄s
 amici iob om̄e malum quod acci-
 disse ei uenerunt singli de loco suo.
 beliphath themanites: ⁊ baldat
 suites ⁊ sophar naamatites. Condi-
 xerant enī s̄ ut parit̄ uementes ui-
 sitarent eum: ⁊ consolarent̄. Cumq;
 leuassent p̄cul oculos suos: non cog-
 nouerunt eum: ⁊ exclamantes plo-
 rauerunt: scissiq; uestib̄ sparsert̄
 puluerem sup̄ caput suum in celū.
 Sederuntq; quum eo in terra septem
 dieb̄ ⁊ septem noctib̄: ⁊ nemo loque-
 batur ei uerbum. Videbant enim do-
 lore ē uehementem. libez. iij.

